

פרד"ס יהודה

עלון שבועי באידיש ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק פון

גליון 353 [שנה ח']

פרשת צו תשע"ו

סמיכות פרשת ויקרא און פרשת צו

זיי זענען נישט מקריב די אימורים איז עס אסור באכילה, וועלן די כהנים זיך מזרז זיין צו ענדיגן שנעלער די עבודה, דעריבער שטייט דער און

נישט צו. (בנין אריאל ר' שאול אמשטרדאם)
קשוט עצמך ואח"כ קשוט אחרים

צו אַתְּ-אַהֲרֹן וְאֶת-בְּנָיו לְאָמֵר: (ו' ב') דער ריכטיגער דרך פאר א בעל דרשן וואס זאגט מוסר איז ווי חז"ל זאגן (ב"מ ק"ז): קשוט עצמך ואח"כ קשוט אחרים, פריערט זאל מען זאגן מוסר פאר זיך און זיך אליין פאר רעכטן און נאכדעם קען מען פארעכטן אנדערע. דאס איז דער רמז אין פסוק: אהרן ובניו זענען די ראשי העם, וואס קומען מכפר זיין אויף כלל ישראל מיט זייער עבודה לפני ולפנים, און זיי דארפן זאגן מוסר פאר כלל ישראל, איז פריערט: צו אַתְּ-אַהֲרֹן וְאֶת-בְּנָיו, זיי זאלן זאגן מוסר צו זיך און זיך פארעכטן און נאכדעם, לְאָמֵר: קענען זיי זאגן מוסר צו כלל ישראל, און אזוי וועט נתקבל ווערן וואס די כהנים וועלן זאגן פאר די

אידן. (אור המאיר - ר' זאב וואלף זיטאמיר)
מחיית המלך דורך קאכן אין עבודת ה'

וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּקְרָא בּוֹ: (ו' ב') וְאִשׁ איז דער נוטריקון והיית אך שמח, (אמרי חיים וויזניץ) מען קען צולייגן צו דעם, אז אַשׁ המזבח איז מרומז אויף חיות וואס א מענטש דארף האבן ביי טאן א מצוה, ווי עס שטייט אין הייליגע ספרים, דאס הייסט לערנען און דאווענען מיט א ברען און ווארעמקייט, אבער חיות קען מען נאר האבן אז מען איז בשמחה, ווייל א צובראכענער מענטש האט נישט קיין חיות, דאס איז דער רמז וְאִשׁ: ר"ת והיית אך שמח, אז דו וועסט זיין בשמחה, וועט זיין תוקד בו, וועט ביי דיר ברענען א חיות דקדושה. מען קען אויך זאגן אז קריאה מעורר הזמן און מען האלט יעצט אין די טעג פון פורים וואס דער עיקר איז די מצוה פון מחיית עמלק, און דער הייליגער בית אהרן קארלין טייטשט אשך קרך בדרך מיינט עמלק זוכט צו קאלט מאכן דער מענטש אין עבודת ה', ממילא לעומת זה, מיט וואס איז מען מקיים דעם מחיית עמלק? מיט אש המזבח, מען טוט מצוות און מען דינט דער אויבערשטער מיט א קאך, מיט דעם וועט מען אויסמעקן עמלק. (שמח זבולון)

אמונה אין השגחה פרטית

וַיְהִי אֶת-הַדְּרָפָה: (אסתר ב ז) אַמֵּן איז א לשון פון אמונה, און דער לשון איז א הנה, ער האלט אין איין אריינלייגן אמונה! ווייל מרדכי הצדיק האט אריינגעברענט אין אסתר שטענדיג אז אלעס וואס וועט פאסירן מיט איר, איז אלעס בהשגחה פרטית פון אויבערשטן און איז לטובת דעם מענטש, און נאר דורכדעם האט זי זיך געקענט האלטן שטארק מיט איר אמונה בבית המלכות. און דער לימוד איז לדורות אזוי ווי די גמ' (מגילה דף ז.) זאגט אסתר האט געבעטן די חכמים כתבונני לדורות, ממילא אז א איד וויל זיך האלטן אין די שווערע גלות איז נאר מיט אמונה אין השגחה פרטית. אביסל צום פריערדיגן תורה אז מחיית עמלק איז דורך ווארעמקייט און קאך אין עבודה, דער הייליגער בית אהרן דארטן האט נאך א טייטש אין אשך קרך מיינט א מקרה א באטרעפן, דאס מיינט עמלק וויל אויסרייסן דער ענין פון אמונה אין השגחה פרטית, און דאס האט מרדכי אריינגעלייגט אין אסתר די כח צו מצוה זיין אויף המן, עמלק, דורך אמונה אין השגחה פרטית, און דאס האט אסתר איבער געגעבן לדורות, אגב: שטייט פון הייליגע ריזינער זצוק"ל אז פאר משיח וועט קומען וועט זיין דער נסיון אויף אמונה און מען וועט זיך נאר קענען האלטן מיט התקשרות צו צדיקים. (שמח זבולון)

מיר זוינטשן אלע אידן א פרייליכן פורים

וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי ה' וְנִסְלַח לוֹ וְגו': צו אַתְּ-אַהֲרֹן וְאֶת-בְּנָיו לְאָמֵר זאת תורת העֶלֶה הוא העֶלֶה על מוקדה על-הַמִּזְבֵּחַ כְּלֵי-הַלֵּלָה עַד-הַבֶּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּקְרָא בּוֹ: (ו' ב') צו פארשטיין די סמיכות הפרשיות פון סוף ויקרא און צו? אויך רש"י זאגט אין צו אלא לשון זרוז מיד וּלְדוֹרוֹת, וואס מיינט דער מיד און לדורות? נאר די גמרא (מנחות ק"י) זאגט אמר ריש לקיש מאי דכתיב זאת התורה לעֶלֶה לְמַנְהָה וְלַחֲפָאָת וְלְאֲשָׁם (ויקרא ז' ל"ז) כל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה מנחה חטאת ואשם, אבער דאס איז נאר ווען עס איז נישטא די בית המקדש, אבער בזמן הבית וועט נישט העלפן דעם זאגן, נאר מען דארף מקריב זיין א קרבן. קען זיין דעם רמז אין פסוק, זאת תורת העֶלֶה, און דעם דרש פון כל העוסק בתורה עולה, איז נאר כְּלֵי-הַלֵּלָה, לילה איז מרומז אויפן גלות און אזוי וועט זיין, עַד-הַבֶּקֶר, בימי הגאולה בב"א, דעמאלטס וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּקְרָא בּוֹ, מוז מען ברענגען דעם קרבן כפועל. מיט דעם איז גוט דער ווארט מִיד מיינט ווען עס איז דא א משכן און בית המקדש, דארף מען מקריב זיין א קרבן כפועל ממש, און לדורות מיינט אז מען איז מקריב א קרבן מיט תורת העֶלֶה. און לויט דעם קען מען מסביר זיין די סמיכות הפרשיות, וְכָפַר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי ה' וְנִסְלַח לוֹ, אז דאס איז גוט ווען עס איז דא א משכן און א בית המקדש, אבער וואס וועט זיין ביים חורבן אין גלות יט וואס וועט זיין א כפרה? דעריבער שטייט גלייך נאכדעם צו, א לשון פון לדורות אז זאת תורת העֶלֶה, כל העוסק בתורה עולה כאלו הקריב עולה, און מען האבן א כפרה. (שמח זבולון עפ"י ס' אמרות טהורות און ס' עפעפי שחר - הגאון ר' שמואל טייב)

לְאָמֵר. צו וועמען דארפן זיי דאס זאגן

צו אַתְּ-אַהֲרֹן וְאֶת-בְּנָיו לְאָמֵר: (ו' ב') פרעגן די מפרשים פארוואס שטייט לְאָמֵר, צו וועמען דארפן זיי דאס זאגן? נאר די תורה הק' רעדט צו די כהנים וואס דארפן מקריב זיין קרבנות און כפרת קרבן עולה וואס איז אנדערש פון אנדערע קרבנות, און כדי זיי זאלן נישט פארגעסן די הלכות, זאלן זיי כסדר חזרן די הלכות, דאס מיינט לְאָמֵר, איבער חזרן. פון דעם איז דא א לימוד, מה דאך קרבנות וואס די כהנים האבן דאס כסדר מקריב געווען איז דא די חיוב פון איבער חזרן, איז כ"ש ביי א מצוה וואס קומט אויס איינמאל א יאר דארף מען אוודאי חזרן, דעריבער איז די הלכה אז מען דארף לערנען פאר יעדן יו"ט די הלכות פון חג בחג ווייל א מענטש קען פארגעסן פון פאריארן. (חי' ר' יוסף נחמי' קארניצער)

די עבודה פון נאכט איז אויך חשוב

צו אַתְּ-אַהֲרֹן וְאֶת-בְּנָיו לְאָמֵר זאת תורת העֶלֶה הוא העֶלֶה על מוקדה: (ו' ב') דארף מען פארשטיין פארוואס ביי עולה שטייט: צו אַתְּ-אַהֲרֹן, און ביי חטאת שטייט דְּבָר אֶל-אַהֲרֹן (ו' י"ח) נאך דארף מען פארשטיין וואס מיינט "הוא" העֶלֶה עס וואלט געקענט שטיין נאר זאת תורת העֶלֶה, העֶלֶה על מוקדה? נאר ביי קרבן עולה איז געווען די עבודה ביינאכט, און עס האט זיך געצויגן ביז אינדערפרי, און מיר טרעפן אין די גמ' (יומא כ"ב) ביי די עבודה פון די נאכט איז דא א חשש אז די כהנים וועלן זיין פויל, ווייל עס איז נישט אזוי חשוב ביי זיי, און אויך שטייט אין אנהויב מס' ברכות, הקטר חלבים ואימורים פון די קרבנות האבן די חכמים מחמיר געווען עד חצות, כדי להרחיק אדם מן העבירה, וועגן די חשש פון עצלות, דעריבער איז ביי עולה א מצוה פון מזרז זיין די כהנים, וועגן דעם שטייט, צו, א לשון פון זירוז. און דעריבער שטייט "הוא" העֶלֶה. ווייל דאס איז די עיקר סיבה, ווייל עס איז א עולה דעריבער שטייט צו אז מען דארף באווארענען די כהנים אז די עבודה איז חשוב און נישט זיין פויל. אבער ביי די קרבן חטאת וואס די כהנים עסן פון דעם, און כל זמן

